

[Axel Kristensen.]

Det er helt forkert. Hvis man har Priskontrol, bliver det ganske nøjagtigt sagt, hvad man maa faa for Varen, og hvad man maa tjene — det gennemgaas og kalkuleres nøjagtigt —, hvorimod man i en Overenskomst slet ikke fastsætter, at Arbejderne ikke maa faa højere Løn, nej, man fastsætter, at de ikke maa faa lavere Løn, at Arbejdsgiverne er forpligtede til mindst at betale det og det, men de har Lov til at give mere, og man kan ved Akkordansættelse fuldstændig forskubbe Lønniveauet. Jeg kan gøre opmærksom paa, at trods alle Voldgiftskendelser er dette netop sket i ikke ringe Grad under Krigen, saa man maa bestemt hævde, at tvungen Voldgift binder Lønniveauet i meget ringere Grad end Priskontrol.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at Rigsdagen savner Oplysninger om Forslaget, men hvad i al Verden skulde denne Forsamling med dem? Rigsdagen vilde ikke være i Stand til at forstaa dem og bedømme dem; hertil kræves særlig Sagskundskab. Ved Overenskomstforhandlinger vil selv Lederen af en Virksomhed ikke være i Stand til alene at bedømme dem, og det vilde være helt uforsvarligt at sætte denne Forsamling dertil. De enkelte Medlemmer kan være saa vel begavede de vil, saa har de ikke Forudsætninger for at kunne gøre det. Det kan kun de Mennesker, der virkelig studerer disse Forhold og arbejder med det.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at man under Krigen havde udnyttet Tyskernes Nærværelse til at diktere Arbejderne deres Lønninger. Det er en uanstændig Beskyldning. Der er aldeles ikke nogen af Betydning her i Danmark, der har ønsket at diktere noget under de tyske Bajonetter, og de Voldgiftskendelser, der er kommet, er Gang paa Gang gaaet Arbejdsgiverne imod og har været i Favør af Arbejderne. Og det er ganske urigtigt, at man har sagt nej til alt og overladt det til tvungen Voldgift. Forholdet var netop det, at man kun overlod en ganske enkelt Ting, nemlig Dyrtidstillægget, til Voldgiftsretten, men alle Detaljerne, hele Opbygningen af Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgiver, blev Gang paa Gang vist tilbage fra den tvungne Voldgiftsret og ordnet af Parterne. Men det, der var Ulykken ved den tvungne Voldgift under Krigen, var dette, at man fratog Parterne Ansvaret, saadan at de kunde faa det saa nogenlunde, som de vilde have det, og dog kunde fortsætte Agitationen.

Jeg vil endelig gerne sige, at der her-

sker en fuldkommen Begrebsforvirring med Hensyn til Prisstigninger og Lønstigninger. Hvorledes skulde det være muligt at opretholde Reallønnen? Naar man skal bruge Brunkul i Stedet for Kul, naar man skal præstere en større Mængde Arbejde for at faa den samme Mængde Livsgoder, saa er det umuligt at opretholde Reallønnen, og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen begaar en Urimelighed ved at sige, at man ikke vil opfylde Løftet om at genskabe Reallønnen. Det vil man. Men der findes andre Metoder end at fortsætte Inflationen og stadig hæve Lønninger og Priser. Det genskaber ikke Reallønnen. Reallønnen genskabes kun ved en saa forøget Produktion, at der bliver lige saa mange Livsgoder, som der var før Krigen. Det er den eneste Maade, hvorpaa det kan gøres; det sker ikke ved ustandselig at hæve Lønninger og Priser og derved skabe Inflation og gøre det umuligt for os at konkurrere ude i Verden.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vil jeg gerne sige, at vi har erklæret os villige til at overveje, hvilke Metoder man i Fremtiden burde anvende for at undgaa disse Situationer, men vi har ikke paa Forhaand givet Tilslutning til en fast Ordning af tvungen Voldgift.

Jeg vil gerne til den højtærede Statsminister sige, at det er jo naturligvis et lille Lyspunkt, at Valutasituationen eller Import- og Eksporttallenes Forhold i April Maaned var noget bedre end i Marts, men jeg tror ikke, den højtærede Statsminister vil benægte, at ogsaa med et Underskud paa 66 Mill. Kr., de 100 og de 50 og de 40 og de 30, som vi har haft i de foregaaende Maaneder, er Situationen overmaade farlig og vanskelig, og jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov at sige i Anledning af en Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen gjorde, at jeg synes, det er andre Toner end dem, vi hørte for nogle Maaneder siden.

Der har været nogen Tale om, hvorvidt den tvungne Voldgift ikke er et voldsommere Indgreb over for Arbejderne end Priskontrol og andre Indgreb over for andre. Der synes jeg, at baade Statsministeren og de, der er enige med ham, ser fuldstændig bort fra, at ved den tvungne Voldgift over for Arbejderen, med Fastsættelse af hans Løn, bestemmer man alle Forhold Arbejderen vedrørende. Saa er saa at sige hele hans økonomiske Velfærd afgjort. Det kan ikke bestrides, at hvad enten man har Priskontrol eller andre Indgreb, Valutacentral o. lign. over for andre Dele af Samfundet,